

pieņēma, Pirmās instances tiesa pieļāvusi kļūdu, kvalificējot nolīgumu kā konkurenci ierobežojošu, neizvērtējuma vispārējos tiesiskos un ekonomiskos apstākļus, kuros tas tika noslēgts, un to iespējamās sekas; piektkārt, pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un pretrunas pārsūdzētā sprieduma pamatojumā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja biedru — nevis pašas apelācijas sūdzības iesniedzēja — apgrozījuma ņemšanu vērā, lai pārbaudītu, vai nav pārkāpta 10 % robeža no apgrozījuma, kas noteikta Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktā.

Sestajā pamatā, kas, pakārtoti, attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda samazināšanu, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo — pat ja Tiesa noraida visus iepriekš minētos pamatus, ka jebkurā gadījumā ir jāsamazina naudas soda apmērs, jo tas atbilst nevis 10 %, bet gan 20 % no tās apgrozījuma, kas ir pretrunā ar Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkta noteikumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* (Beļģija) 2007. gada 22. februāra rīkojumu — *N.V. Lammers&Van Cleff* pret Beļģijas valsti

(Lieta C-105/07)

(2007/C 95/47)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Beļģija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *N.V. Lammers&Van Cleff*

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālie jautājumi

Vai EKL 12., 43., 46., 48. 56. un 58. pants ir pretrunā ar Beļģijas tiesību normām, kādas tās bija ietvertas savulaik spēkā esošajā 1992. gada Likuma par ienākumu nodokli 18. panta 1. punkta 3. apakšpunktā un 2. punkta 3. apakšpunktā, saskaņā ar kurām procenti netika vērtēti kā dividendes un tādējādi nebija apliekami ar nodokli, ja tie tika izmaksāti sabiedrības vadības loceklim, kas bija Beļģijas sabiedrība, turpretī šie procenti tādos pašos apstākļos tika vērtēti kā dividendes un tādējādi bija apliekami ar nodokli, ja tie tika izmaksāti sabiedrības vadības loceklim, kas bija ārzemju sabiedrība?

Prasība, kas celta 2007. gada 22. februārī — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-106/07)

(2007/C 95/48)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *A. Bordes* un *K. Simonsson*)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka vēl nepieņemot vairākām Francijas ostām atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānus, ko paredz Direktīvas 2000/59/EK (¹) 5. pants, un katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par to pastāvēšanu un to īstenošanu, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas 5. panta 1. punkta un 16. panta 1. punkts;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2000/59/EK transponēšanai beidzās 2002. gada 27. decembrī.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/59/EK par ostas iekārtām, kas paredzētas kuģu atkritumu un kravu atlieku uzņemšanai (OV L 332, 81. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 13. februārī ierosinājis *Friedrich Weber* par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 11. decembra rīkojumu lietā T-290/05, *Friedrich Weber*/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Friedrich Weber* (pārstāvis — *W. Declair, Rechtsanwalt*)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija